

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň
Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **V. B.**, narozený dne xx
bytem xx
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 20. 6. 2017 domáhá, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol.
2. Žalobce v podané žalobě konstatuje, že žalovaný dne 3. 9. 2015 pod č. j. 1561555/2015, sp. zn. S-MHMP 1533144/2015, vyzval žalobce, aby uhradil částku 600 Kč za spáchaný dopravní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“). Žalobce byl následně žalovaným dne 3. 11. 2015, pod č. j. MHMP 1911907/2015/Dol, sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol, vyzván k podání

vysvětlení k prověření došlého oznámení. Žalobce tvrdí, že v prosinci 2016 se prostřednictvím telefonátu z ekonomického odboru dozvěděl, že je u něho evidován nedoplatek, jelikož žalovaný proti němu zahájil řízení o deliktu údajným doručením Příkazu o uložení pokuty ze dne 8. 12. 2015, č. j. MHMP 2094754/2015/Dol, sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol (dále jen „Příkaz“). Žalobce tvrdí, že mu žalovaným žádný Příkaz, jímž by byl uznán vinným, doručen nebyl. Žalobce v návaznosti na zjištění, že je u něho evidován nedoplatek, podal proti Příkazu dne 30. 12. 2016 odpor. Na žalobcův odpor reagoval žalovaný sdělením ze dne 5. 1. 2017, č. j. MHMP 25286/2017/Dol, sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol, že odpor je opožděný a Příkaz byl doručen zmocněnci žalobce. Žalobce zaslal dne 20. 1. 2017 žalovanému přípis, že v předmětné věci nikoho nezmocnil, a žádal žalovaného, aby překontroloval korektnost doručení Příkazu a zrušil jeho právní moc. Podle žalobce žalovaný tento přípis ignoroval, nepokračoval v řízení se žalobcem, nenařídil jednání, nevyzval ho k seznámení s podklady rozhodnutí ani rozhodnutí mu nevydal. Žalobce dodává, že před podáním žaloby uplatnil opatření proti nečinnosti u nadřízeného Ministerstva dopravy (dále jen „ministerstvo“), které na ně rovněž nereagovalo.

3. Žalobce tvrdí, že nikdy nikoho nezmocnil, proto měl být Příkaz doručen přímo jemu. Příkaz nemůže vyvolávat zamýšlené právní účinky a nemůže žalobce zavazovat, neboť za právně relevantní lze považovat teprve okamžik doručení Příkazu žalobci. Žalobce dovozuje, že z tohoto důvodu mu lhůta pro podání odporu nepočala vůbec plynout, proto odpor podaný dne 30. 12. 2016 považuje za včasné podaný a žalovaný podle žalobce zůstává nadále nečinným.
4. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 13. 9. 2017 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K tvrzení o své nečinnosti uvádí, že nečinným být nemůže, neboť řízení o přestupku bylo z důvodu zániku odpovědnosti za přestupek podle § 66 odst. 3 písm. e) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), odloženo.
5. Žalovaný k meritu věci vysvětluje, že Příkazem byl žalobce uznán vinným správním deliktem podle silničního zákona, za který mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Příkaz byl podle § 19 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) doručen dne 9. 12. 2015 do datové schránky obecného zmocněnce žalobce Ing. M.J. na základě plné moci ze dne 9. 10. 2015 založené ve spisovém materiálu. Příkaz dne 18. 12. 2015 nabyl právní moci, odpor podaný nebyl. Dne 3. 1. 2017 bylo žalovanému doručeno žalobcovo sdělení, v němž upozorňuje na omyl v doručování Příkazu a současně podává proti němu odpor. Žalovaný dne 5. 1. 2017 písemně odpověděl žalobci, že Příkaz doručil žalobcem zvolenému zmocněnci na základě plné moci, Příkaz je v právní moci a je vymahatelný. Žalobce přípisem ze dne 24. 1. 2017 žalovanému sdělil, že v dané věci žádné zmocnění nikdy nikomu neudělil, Příkaz mu nebyl doručen, proto nemohl nabýt právní moci. Žalovaný následně usnesením ze dne 27. 1. 2017, č. j. MHMP 134737/2017/Dol, věc odložil, neboť přestupek se nepodařilo projednat v zákonné lhůtě a odpovědnost za přestupek podle § 20 zákona o přestupcích ke dni 22. 8. 2016 zanikla. O tom žalovaný písemně informoval žalobce dne 27. 1. 2017 sdělením č. j. 134743/2017/Dol. Následně nadřízený správní orgán si vyžádal spisovou dokumentaci k žalobcově žádosti o opatření proti nečinnosti podané dne 8. 3. 2017.
6. Soud při jednání konaném dne 28. března 2018 projednal žalobu v řízení podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.

ř. s.“), a neshledal ji důvodnou. Při jednání obě strany setrvaly na svých návrzích i argumentech.

7. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 3. 9. 2015 žalovaný poprvé vyzval žalobce jako provozovatele vozidla tov. značky Škoda, RZ: x, k zaplacení pokuty ve výši 600 Kč za jednání, které podle žalovaného mělo znaky přestupku podle silničního zákona. Dne 3. 11. 2015 žalovaný podruhé vyzval žalobce, aby ve věci přestupku podle silničního zákona podal jako provozovatel vozidla nezbytné vysvětlení, výzvu žalobce převzal prostřednictvím své datové schránky dne 6. 11. 2015. Téhož dne 6. 11. 2015 žalobce zaslal doporučeným dopisem žalovanému plnou moc datovanou dnem 9. 10. 2015, již žalobce jako zmocnitel zmocňuje Ing. M. J., nar. ..., bytem M. 989/7, P. 9, jako zmocněnce, takto: *„[z]mocnitel tímto zmocňuje zmocněnce pro zastupování ve věci. Toto zmocnění je uděleno ve smyslu čl. 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod za subsidiárního využití § 33 a § 34 zákona 500/2004 S., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Tato plná moc je udělena pro zastupování ve věci v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním soudem a doručování písemností.“*, je podepsaná zmocnitelem, žalobcem. Podle podacího razítka byla plná moc přiřazena k č. j. MHMP 1948616/2015. Dne 8. 12. 2015 žalovaný podle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích záznamem odložil věc proti osobě podezřelé z přestupku - řidiči vozidla, záznam žalovaný doručil do datové schránky jmenovaného zmocněnce dne 9. 12. 2015. Současně žalovaný shodného dne vydal Příkaz, kterým žalobce uznal vinným jako provozovatele vozidla a uložil mu pokutu 1 500 Kč, Příkaz doručil též do datové schránky jmenovaného zmocněnce dne 9. 12. 2015 (na Příkazu je zpětně přeškrtnuta jeho právní moc s poznámkou s podpisem vyřizující pracovnice „vyznačeno omylem nedoručeno“). Doporučeným dopisem ze dne 30. 12. 2016 žalobce sděluje žalovanému, že byl telefonicky informován ekonomickým odborem o tom, že má nedoplatek za pokutu uvedenou v Příkazu, což žalobce považuje za omyl, protože žádný Příkaz mu doručen nebyl, z opatrnosti podává proti němu odpor. Dne 5. 1. 2017 žalovaný sdělil žalobci i jeho zmocněnci, že odpor byl podán opožděně, Příkaz je pravomocný, ten byl doručen dne 9. 12. 2015 jmenovanému zmocněnci. Na uvedené sdělení reagoval žalobce doporučeným dopisem ze dne 23. 1. 2017 a odepsal žalovanému, že v dané věci nikdy nikoho nezmocnil. Žalovaný dne 27. 1. 2017 pod č. j. MHMP 134737/2017/Dol, sp. zn. S-MHMP 1533144/2015/Dol, vydal usnesení, kterým přestupkovou věc žalobce jako provozovatele vozidla odložil s odůvodněním, že přestupek se nepodařilo projednat v zákonné lhůtě jednoho roku a odpovědnost za přestupek podle § 20 zákona o přestupcích ke dni 22. 8. 2016 zanikla. Sdělení o odložení věci žalovaný doručil do datové schránky žalobce dne 27. 1. 2017.
8. Z podnětu žalobcem podaného opatření proti nečinnosti ministerstvo jako nadřízený správní orgán si vyžádalo předmětný správní spis, ten mu byl zaslán dne 19. 4. 2017. Ministerstvo správní spis dne 23. 5. 2017 vrátilo žalovanému s přípisem, že ve věci zjistilo pochybení žalovaného v tom, že žadatel tvrdil, že nikdy neudělil plnou moc, přitom ve spise je plná moc založena. Poté, co žadatel sdělil správnímu orgánu I. stupně, že nikoho nezmocnil, správní orgán mu přisvědčil, aniž by provedl šetření, a plnou moc považoval za neudělenou. Ministerstvo konstatuje, že přestože byl vydán Příkaz a byl zasláný zmocněnci, věc byla odložena; v momentě, kdy správní orgán I. stupně zjistil, že Příkaz nebyl žadateli platně doručen, měl se pokusit mu Příkaz doručit. Po vydání Příkazu totiž nebylo možné věc odložit. Vzhledem k tomu, že uvedené vady řízení však byly výlučně ve prospěch žadatele a jeho odpovědnost za přestupek již zanikla, nepovažuje ministerstvo za účelné dále do věci zasahovat.

9. Soud vycházel z této právní úpravy.
10. Tzv. nečinnostní žaloba podle § 79 a násl. s. ř. s. je možná, nelze-li se ochrany domáhat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Pojem „rozhodnutí“ je přitom nutno vykládat materiálně, tedy není rozhodné, zda napadený akt je takto označen a jakou má formu, nýbrž zda je způsobilý zasáhnout právní sféru žalobce.
11. Podle § 81 odst. 2 a 3 s. ř. s. soud uloží žalovanému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, je-li žalobcův návrh na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu důvodný; jinak žalobu zamítne.
12. Žalobce se domáhá, aby žalovaný na základě včas podaného odporu, neignoroval přípis žalobce o tom, že žalobce ve věci nikoho nezmocnil, a pokračoval se žalobcem v řízení, nařídil jednání, vyzval žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí a vydal žalobci rozhodnutí.
13. Soud se neztotožnil se žalobcem, že je třeba uložit žalovanému povinnost vydat ve věci rozhodnutí. Soud vycházel ze skutkového stavu ze správního spisu, jak je popsán pod bodem 7. tohoto rozsudku, a shledal, že správní orgán vůči žalobci nečinný nebyl.
14. Žalovaný poté, co vyzval dne 3. 11. 2015 žalobce, aby jako provozovatel vozidla podal ve stanovené lhůtě nezbytné vysvětlení (viz čl. 8 správního spisu – pozn. soudu), kterou si žalobce z datové schránky vyzvedl dne 6. 11. 2015 (viz čl. 9 správního spisu – pozn. soudu), obdržel dne 9. 11. 2015 plnou moc, jejíž obsah je citovaný shora, která byla odeslaná dne 6. 11. 2015 (viz čl. 11 správního spisu – pozn. soudu). Na adresu zmocněnce byl žalovaným zaslán Příkaz (viz čl. 21 správního spisu – pozn. soudu).
15. Žalobce namítá, že žalovaný ignoroval jeho přípis ohledně podaného odporu ze dne 20. 1. 2017. Ze správního spisu vyplývá, že první žalobcová zmínka o odporu je podle čl. 22 správního spisu v žalobcově dopise ze dne 30. 12. 2016, kterým sděluje žalovanému, že byl telefonicky kontaktován o evidenci nedoplatku z Příkazu, který mu nebyl doručen, a proto proti němu podává odpor. Z čl. 23 správního spisu je však patrné, že dne 5. 1. 2017 žalovaný zaslal žalobci „Sdělení k podanému odporu“, v něm sděluje žalobci, že odpor proti Příkazu měl být podán ve lhůtě do dne 17. 12. 2015 zmocněncem, kterému byl Příkaz doručen dne 9. 12. 2015 do jeho datové schránky, poté Příkaz nabyl právní moci. Toto sdělení bylo do datové schránky žalobce doručeno dne 5. 1. 2017 (viz čl. 24 správního spisu – pozn. soudu). Na toto vyjádření reagoval žalobce dalším doporučeným dopisem ze dne 23. 1. 2017, v němž žalovanému sděluje, že *„nikdy nikoho nezmocnil“* (viz čl. 26 správního spisu – pozn. soudu). Z čl. 27 správního spisu je patrné, že dne 27. 1. 2017 žalovaný usnesením odložil přestupek žalobce jako provozovatele vozidla, protože *„se věc přestupku nepodařilo projednat v zákonné lhůtě jednoho roku a odpovědnost za přestupek tak dle ust. § 20 zákona ČNR č. 200/1990 Sb. zanikla ke dni 22. 8. 2016.“* Žalovaný současně doručil žalobci dne 27. 1. 2017 do jeho datové schránky na čl. 29 správního spisu sdělení, že nabyl názoru, že Příkaz nebyl řádně doručen a nemohl tak nabýt právní moci, současně mu sděluje, že daná věc byla odložena, jak je uvedeno na čl. 28 správního spisu.
16. Soud s ohledem na sdělení žalovaného na čl. 28 a jeho doručení žalobci na čl. 29 správního spisu se neztotožnil se žalobcem, že žalovaný ignoroval jeho přípis ohledně podaného odporu, a byl nečinný, neboť žalovaný usnesením rozhodl o odložení věci, což dal žalobci na vědomí. Doručenka o tom je na čl. 29 správního spisu.

17. Soud přisvědčil žalobci, že žalovaný nenařídil jednání, ani nevyzval žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí, protože žalovaný, aniž by dále cokoli ověřoval, vydal dne 27. 1. 2017 již konstatované usnesení, kterým odložil žalobcův přestupek jako provozovatele vozidla, jež mělo spáchat přestupek v dopravě, a dal tuto skutečnost na vědomí žalobci. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by žalovaný nevydal rozhodnutí, protože usnesení o odložení považuje za rozhodnutí ve věci, které je navíc zcela ve prospěch žalobce, jehož odpovědnost zanikla.
18. Pokud žalobce žádal žalovaného, aby překontroloval korektnost doručení Příkazu a zrušil jeho právní moc, pak soud konstatuje, že žalovaný žalobci zcela vyhověl, právní moc na Příkazu je pracovníci žalovaného, která věc i vyřizovala, přeškrtnuta s poznámkou „vyznačeno omylem nedoručeno“ a jejím podpisem.
19. Soud v dané věci konstatuje, že žalovaný zcela postupoval ve prospěch žalobce.
20. Nad rámec uvedeného lze konstatovat, že poté, co žalovaný vydal Příkaz podle § 150 správního řádu, zjistil-li podle vlastní úvahy, vadné doručení, měl Příkaz žalobci doručit. S ohledem na skutkový stav, kterým žalovaný již není žádným rozhodnutím způsobilý zasáhnout negativní právní sféru žalobce, soud neshledal důvod, aby ukládal žalovanému povinnost doručovat Příkaz, na němž žalovaný již zrušil právní moc. Obdobně lze dovodit z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 Ans 2/2008 – 52, který řeší otázku doručení vydaného rozhodnutí správním orgánem.
21. Žalovaný věc podle § 66 odst. 3 písm. e) zákona o přestupcích odložil, o tom vyrozuměl žalobce, jak je patrné ze spisu z čl. 28 správního spisu a doručenky na čl. 29 správního spisu, nebyl dále povinen podle uvedeného ustanovení vydat rozhodnutí žalobci, neboť rozhodnutí o odložení věci se nevydává (§ 66 odst. 4 věta první zákona o přestupcích).
22. Pokud žalobce dále zmiňuje, že ministerstvo na jeho opatření proti nečinnosti nereagovalo, tak lze podle správního spisu konstatovat, že ministerstvo si správní spis vyžádalo poté, co sdělilo žalovanému, že dne 8. 3. 2017 mu byla doručena žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podaná žalobcem v předmětné věci, jak je patrné z čl. 35 správního spisu. Ministerstvo následně spis žalovanému vrátilo, jak je patrné na čl. 38 správního spisu. V interním přípisu ve druhém odstavci věta první *„[m]inisterstvo dopravy ve věci sděluje, že nevyhovělo žádosti žadatele a neshledalo v řízení nečinnost.“* Z uvedeného se soud neztotožnil se žalobcem, že ministerstvo nereagovalo na žalobcův podnět. Naopak ze správního spisu vyplývá, že odvolací orgán nepochybil, když si vyžádal správní spis a na jehož přezkumu odpověděl žalobci.
23. Soud konstatuje, že nečinnost žalovaného (ve věci, která již byla vůči žalobci skončena), která by byla způsobilá zasáhnout do žalobcových práv, nebyla ničím ze strany žalobce doložena, resp. že ze správního spisu a usnesení o odložení věci ze dne 27. 1. 2017 ani z jednání před soudem není patrné, jak vlastně by mělo být k návrhu žalobce rozhodnuto v řízení, které již dávno neběží a bylo pravomocně skončeno. Otázka plné moci a nedoručení Příkazu byla ještě před odložením věci vyřešena. Z toho vyplývá závěr, že žalovaný správní orgán není ve smyslu žaloby nečinný.
24. S ohledem na shora uvedené soud zamítl žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Za situace, kdy žalobce neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému, který měl ve věci úspěch, náklady řízení nad běžný rámec jeho činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2018

JUDr. Jan Ryba, v.r.
předseda senátu

shodu s prvopisem potvrzuje M. H.